

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.984 van 20 oktober 1999

A. 73.040/VI-14.997

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk**
Ligue des droits de l'homme,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent MACQ, advocaat,
Verte voie 20
1348 Louvain-la-Neuve,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 28 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de vzw Ligue des droits de l'homme de nietigverklaring vordert "van de ministeriële omzendbrief "tot wijziging van de omzendbrief van 7 maart 1995 met betrekking tot de aanwerving door de gemeenten van bijkomend personeel belast met de omkadering van alternatieve gerechtelijke maatregelen, mogelijk gemaakt in het kader van het Globaal Plan voor de tewerkstelling, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid", bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 november 1996";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. BEECKMAN de CRAYLOO, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Kathleen GROSJEAN, loco Mr. Thierry MOREAU, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van Mevr. BEECKMAN de CRAYLOO, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de ministeriële circulaire van 12 september 1996, die de bestreden handeling vormt, inzonderheid als volgt luidt :

" Behalve bezorgdheden van eerder economische aard, heeft het Globaal Plan voorzien in een geheel van maatregelen met betrekking tot de veiligheid van de burgers. Het Globaal Plan maakt het voorwerp uit van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen (artikelen 69 en 70, Belgisch Staatsblad, 31 maart 1994), aangevuld door de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen (Belgisch Staatsblad, 23 december 1994).

Onder de maatregelen waarin in deze wet is voorzien, is immers in het artikel 69, 2°, 2de streepje, bepaald dat gemeenten een bijdrage kunnen ontvangen teneinde over te gaan tot bijkomende aanwervingen voor het omkaderen van alternatieve gerechtelijke maatregelen.

De gemeenten kunnen het aangeworven personeel tewerkstellen in hun eigen diensten, of - op eigen initiatief - dit personeel of een gedeelte ervan ter beschikking stellen van één of meerdere verenigingen, die reeds ervaring hebben inzake de omkadering van deze maatregelen.

Hoofdstuk 1 van het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 (Belgisch Staatsblad, 16 augustus 1994) stelt de algemene voorwaarden tot het reglementeren van het afsluiten van deze overeenkomsten vast, hun inhoud en hun vorm, evenals de forfaitaire bedragen die zullen worden toegekend aan de gemeenten naargelang de categorie van personeel dat bijkomend wordt aangeworven.

Het globaal plan, waarvan de prioritaire doelstelling de tewerkstelling is, laat toe, naast de tewerkstelling van betrokken personen, de toepassing van vier alternatieve gerechtelijke maatregelen te promoten :

- a) de dienstverlening en de opleiding in het kader van de probatiewet;
- b) de bemiddeling in strafzaken;
- c) de alternatieve maatregelen ter vervanging van de voorlopige hechtenis;
- d) de rechtsomlegging (diversiemaatregelen) voor minderjarigen.

De hoofddoelstellingen van deze alternatieve gerechtelijke maatregelen zijn :

- de bewustmaking van de delinquenten dat hun gedrag rechtstreeks en onrechtstreeks schade toebrengt aan de kwaliteit van het leven, en de

- strijd tegen de bagatellisering van dergelijke gedragingen;
- het aantal en de duur van opsluitingen van personen in het kader van de wet op de voorlopige hechtenis beperken;
 - het gevoel van straffeloosheid voorkomen dat wordt veroorzaakt door een sepot in de gevallen die een georganiseerde maatschappelijke reactie vereisen, zonder dat daarbij korte gevangenisstraffen moeten uitgesproken en tenuitvoergelegd worden;
 - aan deze personen de mogelijkheid bieden een opleiding te volgen door hen in een professionele context een activiteit te laten uitoefenen;
 - de resocialisatie vergemakkelijken van personen die minder ernstige feiten hebben gepleegd;
 - de plaatselijke administratieve instanties betrekken bij geloofwaardige initiatieven die een vermindering van de criminaliteit beogen;
 - het zinvol herstel van de persoonlijke en maatschappelijke materiële en immateriële schade en het garanderen van de rechten van het slachtoffer;
 - de recidive verminderen.

Deze omzendbrief heeft dan ook de bedoeling om de gemeenten uit te nodigen om in dit kader voorstellen in te dienen.

Alvorens de rol van de gemeenten in dit verband uiteen te zetten, worden hieronder eerst de vier bovenvermelde alternatieve gerechtelijke maatregelen voorgesteld.

- a) De dienstverlening en de opleiding in het kader van de probatiewet.

Wettelijke grondslag : wet van 10 februari 1994 (Belgisch Staatsblad, 27 april 1994) tot wijziging van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie en het koninklijk besluit van 6 oktober 1994 houdende uitvoeringsmaatregelen inzake de dienstverlening en opleiding (Belgisch Staatsblad, 15 oktober 1994).

Aard van de maatregel.

(...)

- b) De bemiddeling in strafzaken.

Wettelijke grondslag : wet van 10 februari 1994 (Belgisch Staatsblad, 27 april 1994) houdende regeling van een procedure voor de bemiddeling in strafzaken en koninklijk besluit van 24 oktober 1994 houdende de uitvoeringsmaatregelen betreffende de procedure van de

bemiddeling in strafzaken (Belgisch Staatsblad, 1 november 1994).

Aard van de maatregel.

(...)

- c) Alternatieve maatregelen ter vervanging van de voorlopige hechtenis.

Wettelijke grondslag : artikel 35 en volgende van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis (Belgisch Staatsblad, 14 augustus 1990).

Aard van de maatregel.

(...)

- d) Alternatieve maatregelen ter vervanging van een beslissing door de jeugdrechter : de rechtsomlegging (diversiemaatregelen).

Aard van de maatregel.

Beslissing van de procureur des Konings (jeugdparket) om geen gevolg te geven aan een als misdrijf omschreven feit wanneer de minderjarige aanvaardt om een "diversiemaatregel" uit te voeren zoals herstel van de schade, uitvoering van enig vrijwilligerswerk ten gunste van de gemeenschap of deelname aan een maatregel van sociaal-educatieve aard.

Belangrijkste fasen :

- uitwerken van de activiteitenmodules;
- oproeping van de jongere en zijn ouders door het parket met het oog op de instemming van de jongere en van zijn ouders met een "diversiemaatregel";
- instemming van de jongere en van zijn ouders;
- indien mogelijk, wordt rekening gehouden met de belangen van het slachtoffer;
- ondertekening van een protocolakkoord over het werk en het aantal uren vastgelegd door de parketmagistraat en de jongere met zijn ouders;
- uitvoering van de "diversiemaatregelen" door de jongere met plaatselijk pedagogische omkadering;
- sepot van het dossier.

Betrokken partijen :

- de afdeling "Jeugd" van het parket van de procureur des Konings (voorafgaande contacten, kennisgeving aan het slachtoffer,...);
- de jongere die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd;

- de ouders van de jongere;
- de gemeente of, door haar tussenkomst, een vereniging (omkadering van de maatregel), die in het kader van het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 in aanmerking komt voor indienstnemen;
- pedagogische omkadering.

(...)

Verbintenissen vanwege de gemeenten of de verenigingen.

- De gemeenten of de verenigingen verbinden zich in de overeenkomst tot de voorbereiding en de omkadering van de personen die het voorwerp uitmaken van één of meerdere van de 4 types van maatregelen (artikel 1, lid 2, van het bovenvermelde koninklijk besluit). Zij verbinden er zich bovendien toe de overheden op de hoogte te houden die betrokken zijn bij de uitvoering van de maatregelen, overeenkomstig hetgeen hierboven werd uitgewerkt.
- In de overeenkomst moet de formulering van de verbintenissen van de gemeente t.a.v. de Staat dus voldoende duidelijk zijn, zonder afbreuk te doen aan de soepelheid die inherent is aan de verscheidenheid aan mogelijkheden, de plaatselijke noden, het aantal alternatieve gerechtelijke maatregelen, de duur en de aard van de projecten, ...
- De criteria voor de aanwervingen door de gemeenten zullen in de conventie worden vastgesteld op grond van het aantal werkuren van het personeel en van het aantal personen dat van deze maatregelen geniet.

De in overweging genomen criteria zullen al naargelang van de aard van de projecten verschillen. Zo zal er een verschil qua omkadering zijn tussen de dienstverleningsprojecten, de vormingsprojecten in groep of individueel en de behandelingsprojecten in groep of individueel.

- * de dienstverleningsprojecten : permanente tewerkstelling van minimum 7 en maximum 12 dienstverleners gedurende minimum 800 uur/jaar om een voltijdse werknemer te kunnen aanwerven;
- * de vormingsprojecten in groep : permanente vorming van minimum 7 en maximum 12 personen gedurende minimum 400 opleidingsuren om een voltijdse werknemer te kunnen aanwerven;
- * de geïndividualiseerde vormingsprojecten : opleiding van minimum 40 personen gedurende

minimum 550 vormingsuren om een voltijdse werknemer te kunnen aanwerven;

- * de behandelingsprojecten in groep : permanente behandeling van minimum 7 en maximum 12 dienstverleners gedurende 400 uren om een voltijdse werknemer te kunnen aanwerven;
- * de geïndividualiseerde behandelingsprojecten : behandeling van minimum 40 personen gedurende minimum 550 uren om een voltijdse werknemer te kunnen aanwerven.

Deze criteria zijn voorzien voor de aanwerving van een voltijdse werknemer.

Er is eveneens de mogelijkheid om deeltijds personeel aan te werven. Een persoon kan worden aangeworven om werkzaam te zijn in projecten van verschillende aard. Daarbij wordt rekening gehouden met de hierboven vermelde criteria.

In functie van de aard van de voorstellen kunnen de gemeenten een voorstel doen tot aanwerving van personeel met verscheidene specificiteiten: maatschappelijk assistenten, straathoekwerkers, arbeiders, bedienden, leraren, ...

- Rekening houdend met de geleidelijke toepassing van de alternatieve gerechtelijke maatregelen moet jaarlijks 75 % van de doelstellingen worden bereikt tijdens de beginfase (die twee jaar in beslag neemt). Na deze twee jaar moet jaarlijks 90 % van de doelstellingen worden bereikt.
- De gemeente of de vereniging aangeduid door de gemeente moet jaarlijks een rechtvaardigingsnota waarin de doelstellingen van het project en het programma met de activiteiten vermeld staan, aan de evaluatiecommissie overmaken.
- De begunstigde gemeente of vereniging moet de werkings- en investeringskosten op zich nemen die met de aanwervingen gepaard gaan.
- De niet-naleving van de in de overeenkomst vermelde voorwaarden die de gemeente en het Ministerie van Justitie verbinden, kan leiden tot de opheffing van de betaling van de forfaitaire uitkering en tot de gedeeltelijke of zelfs volledige teruggunning ervan (artikel 4, lid 2, van het voornoemde koninklijk besluit). Er moet herinnerd worden aan het feit dat het Rekenhof, naast de controles voorzien in het koninklijk besluit van 26 april 1968, ter plaatse controles zal kunnen uitvoeren.

Verbintenissen vanwege het Ministerie van Justitie.

Na de ondertekening van de overeenkomst stelt artikel 5 van het koninklijk besluit dat, op verzoek van de Minister van Justitie, de kredieten die overeenstemmen met de forfaitaire tegemoetkoming waarin het contract voorziet, door de Minister van Binnenlandse Zaken ter beschikking van de gemeente gesteld worden, door tussenkomst van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke overheidsdienst. (...)"

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid ontleent aan de omstandigheid dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het beroep; dat ze betoogt dat de bestreden handeling volgens de verzoekende partij in strijd is met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950, alsook met artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, waardoor de verzoekende partij er belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen aangezien haar doel volgens artikel 3 van haar statuten bestaat in "het bestrijden van onrecht en van willekeurige schendingen van de rechten van een individu of een gemeenschap" en in "het verdedigen van de beginselen van gelijkheid, vrijheid en menselijkheid waarop de democratische gemeenschappen gebaseerd zijn" en die inzonderheid zijn vastgelegd in "het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950 (...)" ; dat deze beweerde schending in haar eerste middel wordt aangevoerd; dat, aangezien dit eerste middel niet gegrond is, de verzoekende partij er geen belang bij heeft in rechte op te treden;

Overwegende dat de exceptie duidelijk verband houdt met het eerste middel van het verzoekschrift, zoals de verwerende partij aanvoert, aangezien in de overige middelen geen schending wordt aangevoerd van enige bepaling die betrekking heeft op de fundamentele rechten die de verzoekende partij naar eigen zeggen krachtens haar statuten verdedigt;

Overwegende dat de verzoekende partij in dat eerste middel aanvoert dat de bestreden circulaire in strijd is met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, alsook met artikel 40, § 2, b), van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 2 september 1989, voor zover daarin diversiemaatregelen worden bepaald voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben begaan, omdat in punt d) van die circulaire niet wordt gepreciseerd "hoe de fundamentele rechten die door die bepalingen worden gewaarborgd, zullen worden geëerbiedigd", aangezien "niets wordt gezegd over de mogelijkheden die de minderjarige heeft om zich door een advocaat te laten bijstaan, om inzage te krijgen in zijn dossier of op zijn minst nauwkeurig op de hoogte te worden gehouden van de aard en de oorzaak van de beschuldiging tegen hem, om beroep in te stellen tegen de beslissing van de procureur des Konings, om zich ervan te vergewissen dat het lid van het parket dat als rechter en als partij zou kunnen optreden onpartijdig is en om onschuldig geacht te worden zolang zijn schuld niet wettig bewezen is, om niet tot een schuldbekentenis te worden gedwongen ...";

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bestreden handeling geheel of gedeeltelijk in strijd is met de internationale verdragen die in het middel zijn genoemd; dat ze tegen de bestreden circulaire alleen inbrengt dat "daarin niet wordt vermeld hoe de fundamentele rechten die door die bepalingen worden gewaarborgd, zullen worden geëerbiedigd"; dat de verweerende partij niet verplicht was dat in de bestreden handeling te vermelden; dat uit haar stilzwijgen daaromtrent niet kan worden afgeleid dat ze de bedoeling had de fundamentele rechten van de betrokkenen te schenden of te beperken; dat het middel niet opgaat; dat

de exceptie van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij heeft opgeworpen bijgevolg moet worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op twintig oktober 1900 negenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.